

Sygnatura akt: XI GC 1381/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Angelika Sykut

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2019 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. Ż.**

przeciwko **J. K.**

o zapłatę kwoty 75.000 złotych

oraz pozwu wzajemnego J. K.

przeciwko A. Ż.

o zapłatę kwoty 10.159,97 złotych

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (powoda wzajemnego) na rzecz powoda (pozwanego wzajemnego) kwotę 75.000 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot i dat:

- 66.234 złotych od dnia 25 marca 2017 roku do dnia zapłaty;

- 8.766 złotych od dnia 10 stycznia 2019 roku do dnia zapłaty;

2. zwraca powodowi od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 1.224 (jeden tysiąc dwieście dwadzieścia cztery) złotych i 39 (trzydzieści dziewięć) groszy tytułem nadpłaconej zaliczki;

3. Zasądza od pozwanego (powoda wzajemnego) na rzecz powoda (pozwanego wzajemnego) kwotę 10.476 (dziesięć tysięcy czterysta siedemdziesiąt sześć) złotych i 25 (dwadzieścia pięć) groszy tytułem zwrotu kosztów procesu;

4. Zasądza od powoda (pozwanego wzajemnego) na rzecz pozwanego (powoda wzajemnego) kwotę 10.159 (dziesięć tysięcy sto pięćdziesiąt dziewięć) złotych i 80 (osiemdziesiąt) groszy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 7 września 2017 roku do dnia zapłaty;

5. Zasądza od powoda (pozwanego wzajemnego) na rzecz pozwanego (powoda wzajemnego) kwotę 4.125 (cztery tysiące sto dwadzieścia pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: XI GC 1381/17

Sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 lipca 2017 r. A. Ż. wniósł przeciwko J. K. o zapłatę kwoty 66 234 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 25 marca 2017 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu, powód wskazał, iż strony zawarły umowę o roboty budowlane nr (...), przedmiotem której było wykonanie robót budowlano-remontowych w istniejącym budynku (...) w N. w części parterowej. Po zakończeniu prac wykonanych przez pozwanego, dokonano przeglądu wykonanych prac, w trakcie którego stwierdzono niezgodność wykonanych przez pozwanego prac z projektem w postaci wykonania stropu parteru wyżej niż zakładał projekt. Pozwany odmówił usunięcia wad. Powód ustalił koszt usunięcia nieprawidłowości na kwotę 66 234 zł. Mimo wezwania pozwanego do zapłaty, pozwany nie spełnił świadczenia.

Nakazem zapłaty z dnia 16 sierpnia 2017 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwany wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany wniósł również powództwo wzajemne przeciwko powodowi wnosząc o zapłatę kwoty 10 159,97 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu wzajemnego tj. 6 września 2017 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu, pozwany (powód wzajemny) podniósł, iż na mocy umowy powód był zobowiązany do zapewnienia kierownika budowy oraz nadzoru autorskiego, tymczasem wobec biernej postawy powoda, pozwany we własnym zakresie wyłonił i ustanowił osoby do pełnienia tych funkcji. Nadto w toku prac stwierdzono, iż strop nad parterem w części istniejącej jest krzywy, budynek osiadł i strop był obniżony poniżej przyjętej w projekcie „rzędnej” tj. 338 cm, przy czym pozwany (powód wzajemny) nie był wykonawcą posadzki, na skutek czego po wykonaniu prac zgodnie z projektem doszło do powstania różnic w wysokości stropów wynoszącej 7 cm.

W uzasadnieniu pozwu wzajemnego, pozwany wskazał, iż na zlecenie powoda (pozwanego wzajemnego) wykonywał również prace dodatkowe, nie objęte zleceniem, polegające na wykonaniu elewacji budynku. Po wykonaniu prac pozwany (powód wzajemny) wystawił na rzecz powoda (pozwanego wzajemnego) fakturę VAT opiewającą na kwotę 59 040 zł z 7 dniowym terminem płatności. Powód uiścił tytułem ww. faktury kwotę 50 000 zł, wobec czego do zapłaty pozostała kwota 9040 zł, która wraz ze skapitalizowanymi odsetkami wyniosła 10 159,97 zł. Mimo wezwań do zapłaty powód (pozwany wzajemny) nie spełnił roszczenia.

W odpowiedzi na pozew wzajemny, powód (pozwany wzajemny) wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu stanowiska podniósł, iż wszelkie prace wykonane przez pozwanego (powoda wzajemnego) zostały rozliczone, zaś pozwany nie przedłożył dokumentów ani kosztorysów, z których wynikałaby wartość wykonanych prac dodatkowych. Nadto powód zapłaciła pozwanemu łącznie kwotę 802 264,66 zł wynikającą z faktur przejściowych tj. o 11 095,60 zł więcej niż wartość prac objętych umową i dodatkowych robót, które uznano za wykonane.

W toku postępowania pozwany (powód wzajemny) podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko.

Pismem z dnia 15 stycznia 2019 r. powód (pozwany wzajemny) rozszerzył powództwo do kwoty 75 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 66 234 zł od dnia 25 marca 2017 r. do dnia zapłaty, 8766 zł od dnia 10 stycznia 2019 r. do dnia zapłaty oraz wnosząc o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W odpowiedzi pozwany (powód wzajemny) wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 12 października 2015 r. powód (pozwany wzajemny) A. Ż. działający pod firmą (...), zawarł z pozwanym (powodem wzajemnym) J. K. działającym pod firmą Zakład Usług Budowlanych (...) umowę o roboty budowlane nr (...). Przedmiotem umowy była rozbudowa (części parterowej wg. dokumentacji) i roboty budowlano-remontowe w istniejącym budynku (części parterowej) budynku (...) - położonym w N., przy ul. (...) dz. Nr (...).

Pozwany (powód wzajemny) został zobowiązany do dostarczenia wszystkich niezbędnych materiałów, posiadających certyfikat zgodności z PN lub aprobatą techniczną na plac budowy. Prace miały zostać wykonane w okresie od 20 października 2015 r. do dnia 28 lutego 2016 r. Strony ustaliły wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 50 5000 zł netto. Zapłata miała odbywać się na podstawie faktur przejściowych i faktury końcowej. Do obowiązków inwestora należało między innymi zapewnienie kierownika budowy i nadzór autorski. Natomiast do obowiązków wykonawcy należało wykonanie przedmiotu umowy, zapewnienie warunków bezpieczeństwa, wykonanie przedmiotu umowy z materiałów wykonawcy zgodnie z zakresem robót oraz zapewnienie kierownika robót na czas wykonania robót a także udzielenie 3 letniej gwarancji.

Dowód:

- umowa z dnia 12 października 2015 r. 30-33;
- kosztorys ofertowy k. 34-38;
- dziennik budowy k. 46-50;
- dzienniki budowy stanowiące załącznik do akt;
- projekt budowlany stanowiący załącznik do akt;
- zeznania świadka W. G. k. 72-73;
- zeznania świadka M. G. k. 73-74;
- zeznania świadka M. P. k. 86-89;
- zeznania świadka H. D. (1) k. 90-92;
- zeznania A. Ż. k. 92-94;
- zeznania J. K. k. 95-96;

J. K. wykonywał na rzecz A. Ż. również prace dodatkowe, nieobjęte umową o roboty budowlane, w tym między innymi w zakresie elewacji budynku. Dnia 9 maja 2016 r. pozwany (powód wzajemny) wystawił na rzecz powoda (pozwanego wzajemnego) fakturę VAT nr (...) na kwotę 59 040 zł z terminem płatności do dnia 16 maja 2016 r.

Powód (pozwany wzajemny) uregulował należność wynikającą z faktury do kwoty 50 000 zł.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 39;
- zeznania A. Ż. k. 92-94;
- zeznania J. K. k. 95-96;

Dnia 7 grudnia 2016 r. dokonano przeglądu technicznego lokalu, w zakresie pomieszczeń parteru wraz z elementami zewnętrznymi, w trakcie którego stwierdzono istotne usterki i wady, które miały wpływ na warunki higieniczno-sanitarne lokali oraz wykonanie prac drugiego etapu rozbudowy i modernizacji obiektu. W szczególności stwierdzono

wykonanie stropu nad parterem w osiach G-J/7-15 o 7 cm wyżej niż poziom projektowany. Pomieszczenia parteru miały wysokość 307 cm, gdzie projektowana wysokość wynosiła 300 cm, wobec czego w pomieszczeniach I piętra powstały progi o wysokości 7-10 cm. Wyrównanie poziomu pomieszczeń i tarasu wiązało się z zerwaniem wszystkich istniejących warstw na tarasie, wykonaniem nowej, cieńszej warstwy izolacji termicznej o lepszych parametrach izolacyjnych oraz wykonaniem nowej, cieńszej warstwy dociskowej z mniejszymi spadkami.

Nadto stwierdzono inne nieprawidłowości w postaci nie wykończenia styku ścian z nową wewnętrzną ślusarką, nieuszczelnienia obróbek blacharskich gzymsu tarasu nad parterem, licznych zawilgoceń i wysoleń na ścianach w pomieszczeniu sali restauracyjnej 1 oraz na słupie w osi 12 w pomieszczeniu sali restauracyjnej 2, zacieków na suficie przy szybie windowym oraz pionach instalacyjnych.

Dowód:

- przegląd techniczny z dnia 7 grudnia 2016 r. k. 10-12;
- zeznania świadka W. G. k. 72-73;
- zeznania świadka M. G. k. 73-74;
- zeznania świadka M. P. k. 86-89;
- zeznania świadka H. D. (1) k. 90-92;
- zeznania A. Ż. k. 92-94;
- zeznania J. K. k. 95-96;

Pismem z dnia 4 grudnia 2016 r. powód (pozwany wzajemny) wezwał pozwanego (powoda wzajemnego) do natychmiastowej naprawy wad stwierdzonych w protokole przeglądu technicznego z dnia 7 grudnia 2016 r., informując, iż w przypadku nie usunięcia usterek, powód (pozwany wzajemny) usunie usterki przy pomocy podmiotu trzeciego, obciążając pozwanego (powoda wzajemnego) kosztami. Wykonawca J. K. twierdził, że poziom posadowienia parteru wynikał z dokumentacji oraz uzgodnieniem z kierownikiem budowy.

Dowód:

- pismo z dnia 14 grudnia 2016 r. k. 45;
- pismo karta 13;

Po zakończeniu prac przez pozwanego (powoda wzajemnego), powód (pozwany wzajemny) zwrócił się do firmy (...) celem ustalenia kosztu i zakresu robót mających na celu usunięcie usterek po pracach wykonanych przez pozwanego (powoda wzajemnego).

Dnia 27 grudnia 2016 r. sporządzono zestawienie kosztów regulacji poziomów tarasu i przynależnych pokoi na 1 piętrze, według którego łączny koszt usunięcia usterek wynosił 66 234 zł.

Dowód:

- zestawienie kosztów z dnia 27 grudnia 2016 r. k. 14;
- zeznania A. Ż. k. 92-94;

Pismem z dnia 9 stycznia 2017 r. pozwany J. K. (powód wzajemny) poinformował powoda A. Ż. (pozwanego wzajemnego), iż przegląd techniczny z dnia 7 grudnia 2016 r. odbył się bez udziału kierownika budowy i wykonawcy robót- firmy (...), zaś w miesiącu październiku 2016 r. na plac budowy weszła inna firma, która rozstawiła rusztowania,

szalunki i prowadziła prace rozbiórkowe wobec czego przecieki powstały z winy tej firmy. Nadto pozwany (powód wzajemny) wskazał, iż poziom posadowienia parteru wynikał z dokumentacji oraz z uzgodnień poczynionych z kierownikiem budowy.

Dowód:

- pismo z dnia 9 stycznia 2017 r. k. 13;

Pismem z dnia 6 marca 2017 r. pełnomocnik powoda (pozwanego wzajemnego) wezwał pozwanego (powoda wzajemnego) do zapłaty w terminie 14 dni kwoty 66 234 zł tytułem odszkodowania za nienależyte wykonanie umowy o roboty budowlane z dnia 12 października 2015 r. nr (...).

Dowód:

- pismo z dnia 6 marca 2017 r. wraz z dowodem doręczenia k. 15-16;

Dnia 5 kwietnia 2017 r. zakończono prace budowlane.

Dowód:

- dziennik budowy k. 52-53;

Pismem z dnia 15 marca 2017 r. pełnomocnik pozwanego (powoda wzajemnego) poinformował powoda (pozwanego wzajemnego), iż roboty budowlane wskazane w umowie nr (...) zostały wykonane prawidłowo- zgodnie z dokumentacją i zaleceniami kierownika budowy, wskazując nadto, iż zachowanie wysokości 3m w budynku istniejącym (krzywizny stropu) spowodowało, iż w większości pomieszczeń został skuty tynk ze stropów (wykonano nowy) i zmniejszono posadowienie posadzi o 5 cm wobec czego uzyskano wysokości pomieszczeń 3,03 m. Nadto zmniejszenie posadowienia posadzki o 5 cm w istniejącym budynku doprowadziło do zmniejszenia posadowienia posadzki w budynku nowobudowanym o 5 cm co spowodowało powstanie różnicy. Finalnie wszystkie posadzki i poziomy budynków nie były wykonywane przez firmę pozwanego (powoda wzajemnego).

Dowód:

- pismo z dnia 15 marca 2017 r. k. 17;

Wysokość wykończonego parteru w dobudowanej części wynosi 3,06m, a wysokość kondygnacji parteru w starej części przy klatce schodowej 3,39m. Wysokość góry tarasu w stosunku do terenu przed wejściem (taki sam jak parteru) wynosi 3,49m (góra balustrady 4,09m). Góra tarasu na styku ze starym budynkiem (...) m.

Wskazane wartości zgodnie z projektem powinny wynosić:

- wysokość pomieszczenia parteru nowej części w świetle 3,0m (różnica +6cm);

- wysokość kondygnacji w starej części przy klatce schodowej 3,38 m (różnica +1 cm);

- góra tarasu na styku ze starym budynkiem (...)m (różnica +10 cm);

- góra balustrady nad wejściem 4,0m (różnica +9 cm).

Wszystkie istotne wysokości parteru w części dobudowanej są większe od projektowanej od 6 cm do 10 cm. Dlatego różnica poziomów tarasu oraz posadzki pierwszego piętra starej części wynosi 9 cm.

Przyczyną jest zamontowanie stropu nad pierwszą kondygnacją wyżej, niż przewidywał projekt.

Strop nad tarasem został zamontowany wyżej o około 7 cm. Różnice powstają ze względu na różnice w wykonaniu płaszczyzn elementów poziomych.

Koszt przywrócenia do stanu zgodnego z projektem wynosił 77 503,19 zł netto (93 328,92 zł brutto).

W istniejącym budynku można zaobserwować odchyłki albowiem został on wykonany w minionym systemie, w którym dokładność była różna. Poziomy nie były zachowane w pomieszczeniach czy innych elementach. W ciągach na parterze widać było rzeczywistą krzywiznę, rzadną można było sprawdzić przy klatce schodowej starego budynku i wysokość tej kondygnacji jest zgodna z projektem. Strop nad parterem nie był obniżony, on był zgodny z projektem. Ewentualne problemy z wykonaniem budowy powinny zostać niezwłocznie zgłoszone kierownikowi budowy, zaś element wykonany niezgodnie z projektem winien zostać odnotowany w dzienniku budowy.

Dowód:

- opinia biegłego F. Z. k. 117-126, 143;

Sąd zauważył, co następuje:

Powództwa główne jak i wzajemne zasługiwały na uwzględnienie w całości.

Zarówno powód jak i pozwany swoje roszczenia wywodzą z łączącej strony umowy z dnia 12 października 2015 r. o roboty budowlane. Powód (pozwany wzajemny) domaga się odszkodowania tytułem nienależytego wykonania ww. umowy przez pozwanego (powoda wzajemnego) wynikającego z ustalonych kosztów przywrócenia stanu budynków do stanu zgodnego z projektem, zaś pozwany (powód wzajemny) domaga się wynagrodzenia tytułem wykonanych robót dodatkowych, z którego zapłatą wstrzymał się powód (pozwany wzajemny).

Strony związane były umową o roboty budowlane.

Zgodnie z art. 647 k.c. przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia.

W odpowiedzi na żądanie powoda (pozwanego wzajemnego), pozwany (powód wzajemny) podniósł, iż powierzone mu roboty budowlane zostały wykonane prawidłowo, z projektem, zaś powstałe usterki wynikają z działania podmiotu trzeciego, który wykonywał posadzki mające wpływ na wysokość stropów, wobec czego nie odpowiada za usterki podmiotów wykonujących prace, nie wynikające bezpośrednio z umowy łączącej strony. Rozbieżności w wysokości poszczególnych stropów wynikały w ocenie pozwanego (powoda wzajemnego) z krzywizn stropów w części istniejącej. Pozwany podniósł również, iż powód nie wzywał go do usunięcia wad w wykonanych pracach oraz nie wywiązał się z obowiązków wynikających z umowy albowiem zobowiązany został do zapewnienia kierownika budowy i nadzoru autorskiego, a to pozwany wyłonił osoby pełniące wskazane funkcje.

Nadto w odpowiedzi na rozszerzenie powództwa pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Natomiast w zakresie powództwa wzajemnego, pozwany (powód wzajemny) wskazał, iż po zakończeniu prac dodatkowych, wystawił na rzecz powoda (pozwanego wzajemnego) fakturę VAT na kwotę 59 040 zł, którą doręczył pozwanemu wzajemnemu, który uiścił na rzecz powoda jedynie część należności wynikającej z ww. faktury w kwocie 50 000 zł, wobec czego po skapitalizowaniu odsetek powód wzajemny dochodzi zapłaty kwoty 10 159,97 zł.

W odpowiedzi na powództwo wzajemne pozwany wzajemny (powód) wniósł o oddalenie powództwa wobec nieodebrania prac dodatkowych wykonanych przez pozwanego (powoda wzajemnego), zaś sam pozwany (powód wzajemny) nie wykazał wysokości roszczenia ani jego zasady.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów, zeznań stron i świadków oraz na podstawie sporządzonej przez biegłego F. Z. opinii pisemnej, a także ustnej opinii uzupełniającej w której biegły ustosunkował się do zarzutów stron, podtrzymując jednocześnie opinię pisemną w całości. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, strona powodowa przedłożyła projekt budowlany wraz z dziennikami budowanymi, z których wynikał zakres robót powierzonych pozwanemu (powodowi wzajemnemu). Pozwany (powód wzajemny) przedłożył zaś sporną fakturę, którą powód (pozwany wzajemny) uznał w części, wstrzymując się z zapłatą pozostałego wynagrodzenia.

Przechodząc do oceny powództwa głównego, Sąd stwierdził, iż zgodnie z umową, jej przedmiotem było dobudowanie do istniejącego już budynku ośrodka wypoczynkowego położonego w N. nowej kondygnacji. Istniejący budynek co prawda nie był równy a pomieszczenia w nim się znajdujące nie były poziome, jednakże Sąd za biegłym przyjął, czemu pozwany nie zaprzeczył, iż roboty budowlane wykonane przez pozwanego (powoda wzajemnego) wykonane zostały wadliwie. Stropy wykonane przez pozwanego (powoda wzajemnego) zostały wykonane za nisko (około 10cm) co, w sposób znaczący utrudniłoby poruszanie się na przykład osobom niepełnosprawnym (progi w wyższych kondygnacjach, co wskazywał powód). Wobec nieprawidłowego wykonania przedmiotu umowy, co potwierdził biegły, powództwo powoda (pozwanego wzajemnego) należało uwzględnić w całości. W tym zakresie Sąd opierając się o treści opinii, uwzględnił, iż koszt przywrócenia budynku do stanu zgodnego z projektem wynosił 77 503,19 zł na co zareagowała strona powodowa (pozwana wzajemnie) rozszerzając powództwo do kwoty 75 000 zł, w granicach właściwości Sądu rozpoznającego sprawę.

Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego, jakoby odpowiedzialność za jakość wykonanych robót obciążała powoda (pozwanego wzajemnego) co prawda na mocy umowy to powód został zobowiązany do zapewnienia obecności kierownika budowy oraz nadzoru autorskiego, jednakże zapewnienie obecności ww. osób przez pozwanego (powoda wzajemnego) nie doprowadziło co do zasady do negatywnych skutków w postaci rażącego opóźnienia w wykonaniu robót czy ich wstrzymania. Podkreślenia wymaga fakt, iż napotkane problemy były przez pozwanego konsultowane z zatrudnionym przez niego kierownikiem, wobec czego odpowiedzialność za taki stan rzeczy być może mogłaby zostać nałożona na kierownika budowy, jednakże powód zawarł umowę z pozwanym i do niego skierował swoje roszczenie. Ewentualnie podkreślić należy, iż pozwanemu (powodowi wzajemnemu) również przysługuje takie uprawnienie w stosunku do kierownika budowy, w odrębnym postępowaniu.

Jest dla sądu rzeczą jasną i oczywistą, że z uwagi na stan budynku, który podlegał przebudowanie, obowiązujące inne normy techniczne w czasie jego wykonania, niezwykle trudno było zachować odpowiednie wymiary w spornej budowie. Wymienione jednak okoliczności, jeśli pozwany przyjąłby sporny kontrakt, mogłyby znaleźć odzwierciedlenie w jego wynagrodzeniu. Zauważyć należy, że przedmiotem niniejszego postępowania nie było ustalenie, czy było możliwe wykonanie budynku zgodnie z projektem. Takich bowiem zarzutów twierdzeń i wniosków nie podnosił pozwany a na nim ciążył ewentualnie taki dowód. Powód wskazywał i ostatecznie wykazał treść umowy łączącej strony, oraz rezultat, który odbiega od treści umowy. Stąd żądanie powoda okazało się zasadne. Pozwany nie wykazywał i nie podnosił natomiast w chwili, gdy podniesienie takich twierdzeń i wniosków było dopuszczalne, że nie było możliwe wybudowanie budynku na podstawie dostarczonych pozwanemu (powodowi wzajemnemu) projektów w taki sposób, aby sprostać normom budowlanym i aby dobudowany obiekt odpowiadał projektowanemu.

Również zarzut pozwanego dotyczący przedawnienia roszczenia okazał się chybiony. Roszczenia z umowy o roboty budowlane przedawniają się na zasadach ogólnych wyrażonych w art. 118 k.c. zgodnie z którym jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata.

Biorąc pod uwagę, że powód (pozwany wzajemny) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej związanej z hotelarstwem i podobnymi obiektami zakwaterowania zawarł z pozwanym (powodem wzajemnym) świadczącym między innymi usługi budowlane, a działalność stron ukierunkowana została w celu osiągnięcia zysku, zastosowanie znajduje trzy letni termin przedawnienia, który nie upłynął. Umowa o roboty budowlane została zawarta przez strony 12 października 2015 r., zaś sporne roboty wykonane przez pozwanego zostały oddane na koniec 2016 roku- dnia 7

grudnia 2016 r. sporządzono protokół z przeglądu technicznego lokali, pozew został złożony dnia 31 lipca 2017 r., a więc przed upływem trzyletniego terminu przedawnienia. Kwestii roszczenia rozszerzonego nie należy w aspekcie zarzutu przedawnienia, odrywać od daty złożenia pozwu. Powód bowiem nie wystąpił z nowym żądaniem, zaś jedynie rozszerzył powództwo, kiedy koszt naprawy uległ ostatecznemu skonkretyzowaniu. Powód ponadto składając pozew nie zastrzegł, że żądanie objęte pozwem wyczerpuje wszelkie jego należności związane z pracami budowlanymi pozwanego.

Mając powyższe na uwadze powództwo główne zasługiwało na uwzględnienie w całości w wysokości rozszerzonej przez powoda (pozwanego wzajemnego) pozwalającej na utrzymanie się we właściwości Sądu rozpoznającego sprawę tj. 75 000 zł wraz z dochodzonymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 66234 zł od dnia 25 marca 2017 r. do dnia zapłaty;

- 8766 zł od dnia 10 stycznia 2019 r. do dnia zapłaty

o czym orzeczono w pkt I wyroku.

Przechodząc do oceny powództwa wzajemnego, stwierdzić należy, iż jak wynika z zeznań świadków oraz stron, powód wzajemny (pozwany) świadczył na rzecz pozwanego wzajemnego (powoda) również roboty dodatkowe, nie objęte treścią umowy o roboty budowlane (niesporne). Powód wzajemny (pozwany), wystawiał na rzecz pozwanego wzajemnego (powoda) faktury VAT, które pozwany wzajemny (powód regulował) w całości, bądź po weryfikacji kosztów wynikających z faktury w innych wysokościach. Powód wzajemny (pozwany) wystawił na rzecz pozwanego wzajemnego (powoda) fakturę VAT nr (...) z dnia 9 maja 2016 r. na kwotę 59 040 zł, jak wynika z zeznań stron, pozwany wzajemny (powód) nie zaprzeczył aby powód wzajemny (pozwany) świadczył na jego rzecz prace dodatkowe, za które otrzymywał wynagrodzenie. W zakresie spornej faktury VAT, pozwany wzajemny (powód) zeznał, iż zapłacił na rzecz powoda wzajemnego (pozwanego) kwotę 50 000 zł, wstrzymując się z zapłatą pozostałej kwoty 9040 zł wobec stwierdzenia i nieusunięcia przez powoda wzajemnego (pozwanego) usterek, do usunięcia których był wzywany (zeznanie powoda, karta 94, 6 linia tekstu). Podkreślić należy, iż pozwany wzajemny (powód) w tym zakresie nie złożył oświadczenia o potrąceniu czy też, o obniżeniu ceny w związku ze stwierdzonymi usterekami, których ostatecznie nie wykazał ani nie wskazał jakie miały być to usterki. Pozwany wzajemny (powód) wstrzymał się z płatnością faktury bez podania faktycznej przyczyny, albowiem nie wskazał jakich konkretnie usterek dotyczy sporna faktura. Mimo skierowanych wezwań do zapłaty, pozwany wzajemny (powód) nie spełnił roszczenia, wykazanego przez powoda wzajemnego (pozwanego) co do zasady jak i co do wysokości.

W ocenie Sądu, mając powyższe na uwadze również powództwo wzajemne zasługiwało na uwzględnienie, wobec czego w pkt IV wyroku zasądono na rzecz powoda wzajemnego (pozwanego) od pozwanego wzajemnego (powoda) dochodzoną kwotę 9040 zł, powiększona o kwotę skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 17 maja 2016 r. do dnia wniesienia pozwu wzajemnego tj. 6 września 2017 r., wraz z dalszymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 7 września 2017 r. do dnia zapłaty.

Podstawą prawną orzeczenia o odsetkach od kwot zasądzonych w pkt I i IV stanowi norma zawarta w art. 481 § 1 k.c.. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W pkt II Sad orzekł o zwrocie od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie powodowi (pozwanemu wzajemnego) kwoty 1224,39 zł tytułem nadpłaconej zaliczki. Powód (pozwany wzajemny) tytułem zaliczki na poczet dowodu z opinii biegłego uiścił kwotę 3000 zł, z której pokryto koszt sporządzenia opinii pisemnej i ustnej w łącznej kwocie 1183,25 zł (1118,47 zł + 64,78 zł) oraz koszt stawienia świadków, pokryty tymczasowo przez Skarb Państwa w łącznej wysokości 592,36 zł (przyznany postanowieniem z dnia 22 stycznia 2018 r. świadkowi

M. G. w kwocie 60 zł, oraz postanowieniami z dnia 25 kwietnia 2018 r. świadkom M. P. w łącznej kwocie 266,18 zł oraz świadkowi H. D. (2) w łącznej kwocie 226,18 zł), co daje kwotę 1224,39 zł (3000 zł- 1183,25 zł- 592,36 zł).

O kosztach procesu orzeczono w myśl art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz 100 k.p.c.. Strona powodowa wygrała powództwo główne w całości, więc pozwany powinien zwrócić powodowi (pozwanemu wzajemnemu) wszystkie poniesione przez niego koszty procesu. Strona powodowa poniosła następujące koszty: opłatę sądową od pozwu w kwocie 3312 złotych, opłatę od pozwu rozszerzonego w kwocie 564 złotych oraz koszty zastępstwa procesowego ustalone na kwotę 5400 złotych, których wysokość ustalono w oparciu zgodnie z § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804), nadto koszt opłaty od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych, oraz koszt sporządzenia opinii pobrany z zaliczki strony powodowej (pozwanej wzajemnej) w kwocie 1775,61 zł (1183,25 zł)- łącznie 10 476,25 złotych i taką kwotę zasądzono w punkcie II. Na marginesie wskazać, należy, iż w orzeczeniu o kosztach, Sąd nie uwzględnił kosztu stawiennictwa świadków zawnioskowanych przez stronę pozwaną (powoda wzajemnego), którzy zostali powołani również na okoliczność zasadności powództwa wzajemnego, które powód (pozwany wzajemny) przegrał w całości, wobec czego koszt ten został pokryty z zaliczki strony powodowej, jednakże nie podlegał zwrotowi w orzeczeniu o kosztach.

Natomiast o kosztach powództwa wzajemnego orzeczono w pkt V wyroku, wobec uwzględnienia powództwa wzajemnego w całości, na rzecz powoda wzajemnego (pozwanego) należało zasądzić od pozwanego wzajemnego (powoda) kwotę stanowiącą sumę wszystkich poniesionych przez powoda wzajemnego (pozwanego) kosztów, na które składają się kwoty: 508 złotych tytułem opłaty od pozwu wzajemnego oraz koszty zastępstwa procesowego ustalone na kwotę 3600 złotych, których wysokość ustalono w oparciu zgodnie z § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) oraz koszt opłaty od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych, łącznie 4125 złotych.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)